

Zagraniczna administracja podatkowa może przeświecić w Polsce dochody podatników pracujących zagranicą. Jest to możliwe za sprawą unijnej dyrektywy w/s współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (2011/16/UE).

W/w dyrektywa obowiązuje od 1 stycznia 2013r. i bardzo jasno określa zasady współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w odniesieniu do wymiany informacji. Dzięki temu niemieckie Urzędy Skarbowe mogą zwrócić się do polskiej administracji podatkowej o pomoc w stosowaniu i egzekwowaniu niemieckich krajowych przepisów (art. 1).

Jeżeli polski podatnik nie zapłacił należnego podatku w Niemczech, to bardzo łatwo go namierzyć w Polsce. Zgodnie z art. 8 właściwy urząd w kraju przekazuje zagranicznemu urzędowi w drodze automatycznej wymiany informacji co do osób zamieszkałych zagranicą. Przekazywane informacje dotyczą min. dochodów z zatrudnienia, wynagrodzenia, nieruchomości i świadczeń emerytalno-rentowych. Celem tych informacji jest ustalenie obowiązku podatkowego zagranicą i wyłapanie osób, które ukrywają dochody. Dyrektywa dopuszcza tzw. spontaniczną wymianę informacji (art. 9), gdy np. urząd jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym

państwie członkowskim lub osoba podlegająca obowiązkowi podatkowemu uzyskuje obniżkę podatku lub zwolnienie z podatku w jednym państwie (np. w Polsce), co byłoby podstawą do podwyższenia podatku lub powstania obowiązku podatkowego w innym państwie (np. w Niemczech). Ta konstrukcja uniemożliwia uciekanie przed płaceniem podatku w momencie opuszczenia jednego kraju i przeniesienia się do innego. Przykładowo powrót podatnika z Niemiec do Polski nie pozwoli ominąć obowiązku podatkowego na terenie Niemiec. Dzięki niemiecko-polskiej współpracy władze skarbowe dosyć łatwo namierzą dłużnika.

Jedną z najistotniejszych rzeczy ujętych w dyrektywie jest określenie bardzo szerokiej współpracy pomiędzy administracją krajów w Unii Europejskiej. Artykuł 11 dyrektywy pozwala bowiem zagranicznym urzędnikom przebywać w krajowych urzędach. Zagraniczny urzędnik skarbowy może być obecny podczas postępowania administracyjnego prowadzonego na terytorium innego państwa członkowskiego, co pozwoli szybko egzekwować należny podatek do zapłacenia zagranicą. Co więcej, zagraniczni urzędnicy mogą robić kopie dokumentów i przesłuchiwać osoby fizyczne (art. 11 ust. 2).

Dla Polaków pracujących zagranicą każda odmowa do zastosowania się do wezwań, nakazów płatniczych i wszelkich pism od urzędników zagranicznych traktowana jest przez organ krajowy jak odmowa w stosunku do jego własnych krajowych urzędników. W konsekwencji Polacy będą płacili należne niemieckiemu fiskusowi podatki.

Ścisła współpraca administracji podatkowej w Unii Europejskiej wpłynie zasadniczo na problematykę nieopodatkowanych dochodów i zarobków osiągniętych zagranicą. Od 2013 roku nie uda się już bowiem ukryć żadnych pieniędzy zarobionych w innym kraju należącym do UE.

Opracowanie własne na podstawie dyrektywy 2011/16/UE. Wszystkie prawa do artykułu zastrzeżone.